

LEMEÂT'TAN

FÂTİHA'NIN ÂHİRİNDE İŞARET OLUNAN

ÜÇ YOLUN BEYANI

Ey birader-i pr emel! Hayâli ele al, benimle beraber gel. İşte bir zemindeyiz, etrafa bakarız;
kimse de g
ö
rmez bizi.

Çadır direkleri hükmünde yüksek dağlar üstünde karanlıklı bir bulut tabakası atılmış, hem o
dahi kaplatm
ış
zeminimizin yüzü.

Mncemid bir sakf olmuş, fakat altı yüzü açılmış, o yüz güneş görürmüş. İşte bulut altındayız
, s
I
k
I
yor zulmet bizi.

Sıkıntı da boğuyor; havasızlık öldürür. Şimdi bize üç yol var: Bir âlem-i ziyadar, bir kerre
seyrettimdi bu zemin-i mecâzi.

Evet bir kerre buraya da gelmişim, üçünde ayrı ayrı dahi gitmişim. Birinci yolu budur: Ekseri
burdan gider; o da devr-i âlemdir, seyahata çeker bizi.

İşte biz de yoldayız, böyle yayan gideriz. Bak şu sahranın kum deryalarına, nasıl hiddet saçıyor, tehdid ediyor bizi!

Bak şu deryanın dağvari emvacına! O da bize kızıyor. İşte Elhamdülillâh öteki yüze çıktık; görürüz güneş yüzü.

Fakat çektiğimiz zahmeti ancak da biz biliriz. Of! tekrar buraya döndük şu zemin-i vahşetzâr, bulut damla zulmettar. Bize lâzım: Revnakdar eder kalbdeki göz zü

Bir âlem-i ziyâdar. Fevkalâde eğer bir cesaretin var; gireriz de beraber, bu yol pür-hatarkâr. İkinci yolumuzu:

Tabiat-ı arzı deleriz, o tarafa geçeriz. Ya fıtrî bir tünelden titreyerek gideriz. Bir vakitte bu yolda seyrettim de geçtim bî-nâz ve pür-niyâzi.

sh: » (K: 179)

Fakat o zaman zemini eritecek, yırtacak bir madde var idi elimde. Üçüncü yolun o delil-i mu'cizi

Kur'an onu bana vermişti. Kardeşim, arkamı da bırakma, hiç de korkma! Bak şurada tnelvari
ma ğaralar,
tahtel'arz ak
I
nt
I
lar beklerler ikimizi.

Bizi geçirecekler. Tabiat da şu müdhiş cmudiyeleri de seni hiç korkutmasın. Zira bu abus
Çehresi alt ında
merhametli sahibinin tebessml yüzü.

Radyumvâri o madde-i Kur'anî ışığıyla sezmiştim. İşte, gözüne aydın! Ziyadar âleme çıktık,
bak
ř
u zemin-i pr-nâz
I

Bu fezâ lâtif, şirin. Yahu başını kaldır! Bak semavata ser çekmiş, bulutları da yırtmış, aşağda
b ır
akm
ış
.
Dâvet ediyor bizi.

şu şecere-i tüba, meğer o Kur'an imiş. Dallarını her tarafa uzanmış. Tedelli eden bu dala biz de
as ılmalıyız, oraya alsın bizi.

O şecere-i semavîye; bir timsalî zeminde olmuş şer'-i enveri. Demek zahmet çekmeden o yol
ile  ıkardık bu âlem-i ziyaya, sıkmadan
zahmet bizi.

Madem yanlış etmişiz; eski yere döneriz, doğru yolu buluruz. Bak, nc yolumuz; şu dağlar
stnde durmu

Ş
olan
Ş
ehbâzi

Hem de bütün cihana okuyor bir ezanı. Bak müezzin-i âzama, Muhammed-ül Hâşimî (A.S.M.)
dâvet eder insan

İ
âlem-i nur-u envere.
İ
İzam eder niyaz ile namaz
İ
.

Bulutları da yırtmış, bak bu hüda dağlarına. Semavata ser çekmiş, bak şeriat cibaline. Nasıl
müzeyyen etmi

Ş
zeminimizin yüzü g
Ö
zü.

İşte çıkmalıyız biz buradan himmet tayyaresiyle. Ziya, nesim orada, nur u cemel orada. İşte
buradad

İ
r Uhud-u Tevhid, o cebel-i azizî.

İşte şuradadır Cûdi-i İslâmiyet, o cebel-i selâmet. İşte Cebel-i Kamer olan Kur'an-ı Ezher,
zülâl-i Nil ak

İ
yor o muhte
Ş
em menba'dan.
İ
ç o âb-
İ
lezizil!..

Ahmet Türkan tarafından yazıldı

Cuma, 17 Mayıs 2024 08:39 -

Özet: Bu bölüm, Kastamonu Lahikası'nın 179-200 numaralı sayfalarını özetlemektedir. İçerik, tasavvufi düşünceler ve şiirsel ifadelerden oluşmaktadır.

* * *

(119)

HAKİK BÜTÜN ELEM DALÂLETTE, BÜTÜN LEZZET MANDADIR

HAYAL LİBASINI GİYMİŞ MUZZAM BİR HAKİKAT

Ey yoldaş-ı hüşdar! Sırât-ı müstakîmin o meslek-i nuranî, mağdûb ve dâîlîn o tarîk-ı zulmânî, tam farklar

I
n
I
g
ö
rmek istersen e
ğ
er ey aziz,

Gel vehmini ele al, hayal üstüne de bin, şimdi seninle gideriz zulûmat-ı ademe. O mezar-ı ekberi, o

ş
ehr-i pür-emvat
I
bir ziyaret ederiz.

Bir Kadîr-i Ezelî, kendi dest-i kudretiyle bu zulûmat kıt'adan bizi tuttu çıkardı, bu vücuda bindirdi, g önderdi
ş

u dünyaya;

Ş

u

Ş

ehr-i bî-lezâiz.

İşte şimdi biz geldik şu âlem-i vücuda, o sahra-yı hâile. Gözümüz de açıldı, şeş cihette biz
baktık; evvel

istîtafkârâne

Ö

nümûze bakar

İ

z.

Lâkin beliyyeler, elemeler önümüzde düşmanlar gibi tehacüm eder. Ondan korktuk, çekindik. Sa

ğ

a sola, anâs

İ

r-

İ

tabâyia bakar

İ

z, ondan meded bekleriz.

sh: » (K: 181)

Lâkin biz görüyoruz ki, onların kalbleri kasiyye, merhametsiz. Dişlerini bilerler, hiddetli de
bakarlar; ne naz dinler, ne niyaz!

Muztar adamlar gibi me'yusane nazarı yukarıya kaldırdık. Hem istimdadkârâne ecrâm-ı
ulviyeye bakar

İ

Ahmet Türkan tarafından yazıldı
Cuma, 17 Mayıs 2024 08:39 -

z; pek deh
Ş
etli tehdidkârâne g
ö
rürüz.

Güya birer gülle bomba olmuşlar, yuvalardan çıkmışlar, hem etraf-ı fezada pek sür'atli
geçerler, her nas ılsa ki
onlar birbirine dokunmaz.

Ger birisi yolunu kazara bir şaşırtsa, el'iyâzübillâh, şu âlem-i şehadet ödü de patlayacak.
Tesadüfe ba ğlıdır;
bundan dahi hay
I
r gelmez.

Me'yusane nazarı o cihetten çevirdik, elîm hayrete düştük. Başımız da eğildi, sînemizde
sakland ık, nefsimize
bakar ız.
Mütalâa ederiz.

İşte işitiyoruz: Zavallı nefsimizden binlerle hâcetlerin sayhaları geliyor. Binlerle fâkatlerin
enînleri ç ıkıyor. Teselli
beklerken tevahhu ş
ediyoruz.

Ondan da hayır gelmedi. Pek ilticakârâne vicdanımıza girdik; içine bakıyoruz, bir çareyi
bekleriz. Eyvah! Yine bulmay
I
z; biz meded vermeliyiz.

Zira onda görünür binlerle emelleri, galeyanlı arzular, heyecanlı hissiyat, kâinata uzanmış.
Herbirinden titreriz, hiç yard
I

m edemeyiz.

O âmâl sıkışmışlar vücud-adem içinde; bir tarafı ezele, bir tarafı ebede uzanıp gidiyorlar. Öyle
v s'atlar
I
var; ger d nyay
I
yutarsa o vicdan da tok olmaz.

İşte bu el m yolda nereye bir baş vurduk, onda bir bel  bulduk. Zira mağdub ve dölün yolları b 
yle olur. Tesadüf ve dal let, o yolda nazar-end z.

O nazarı biz taktık, bu hale böyle düştük. şimdi dahi halimiz ki mebde' ve me di, hem Sâni' ve
hem ha şri muvakkat unutmuşuz.

Cehennem'den beterdir, ondan daha muhriktir, ruhumuzu eziyor. Zira o şeş cihetten ki onlara
ba ř vurduk. Öyle
hâlet alm
IşI
Z.

sh:   (K: 182)

Ki yapılmış o hâlet, hem havf ile dehşetten, hem acz ile ra'şetten, hem kal k ve vahşetten,
hem y tm ve hem yeisten mürekkeb vicd n-s z.

şimdi her cihete mukabil bir cepheyi alırız, def'ine çalışırız. Evvel, kudretimize müracaat
ederiz, v esef  g  r r z.

Ki âcize zaîfe. Sâniyen: Nefiste olan hâcâtın susmasına teveccüh ediyoruz. Vâesefâ durmayıp
ba
ğı
r
ı
rlar g
ö
rürüz.

Sâlisen: İstimdadkârâne, bir halâskârı için bağıırır, çağırırız, ne kimse işitiyor, ne cevabı
veriyor. Biz de zannediyoruz:

Herbir şey bize düşman, herbir şey bizden garib. Hiçbirşey kalbimize bir teselli vermiyor; hiç
emniyet bah
vermez. şetmez, hakikî zevki

Râbian: Biz ecrâm-ı ulviyeye baktıkça, onlar nazara verir bir havf ile dehşeti. Hem vicdanın
müz'ici bir tevahhu
ş
geliyor: Ak
ı
l-sûz, evham-sâz!

İşte ey birader! Bu dalâletin yolu, mahiyeti şöyledir. Küfürdeki zulmeti, bu yolda tamam gördük.
Şimd
i de gel karde
ş
im, o ademe d
ö
neriz.

Tekrar yine geliriz. Bu kerre tarîkımız sırat-ı müstakimdir, hem îmanın yoludur. Delil ve imamı
m
ı

z, inayet ve Kur'and

I

r,

ş

ehbaz-

I

edvar-pervâz.

İşte Sultan-ı Ezel'in rahmet ve inayeti, vaktâ bizi istedi, kudret bizi çıkardı, lütfen bizi bindirdi
kanun-u me şîete:
Etvâr üstünde perdaz.

Şimdi bizi getirdi, şefkat ile giydirdi şu hil'at-ı vücudu, emanet rütbesini bize tevcih eyledi. Nişa
n
niyaz ve namaz.

Şu edvar ve etvârın, bu uzun yolumuzda birer menzil-i nazdır. Yolumuzda teshilât içindir ki,
kaderden bir emirnâme vermi ş,
sahifede cephemiz.

Her nereye geliriz, herhangi taifeye misafir oluyoruz, pek uhuvvetkârâne istikbal görüyoruz. Mal
I
m
I
zdan veririz, mallar
I
ndan al
I
r
I
z.

Ticaret muhabbeti, onlar bizi beslerler, hediyelerle süslerler, hem de teşyi' ederler. Gele gele iş
te geldik, dünya kap
I
s

I
nday
I
z i
Ş
itıyoruz âvâz.

sh: » (K: 183)

Bak girdik şu zemine; ayağımızı bastık şehadet âlemine: Şehr-âyîne-i Rahman, gürültühâne-i
insan. Hiçbir şey bilmeyiz, delil ve
imam ımız meşîet-i
Rahman'd
I
r.
Vekil-i delilimiz, nâzenin g
Ö
zlerimiz. G
Ö
zlerimizi açt
I
k, dünya içine sald
I
k. Hat
I
r
I
na gelir mi evvelki geli
Ş
imiz?

Garib, yetim olmuştuk; düşmanlarımız çoktu, bilmezdik hâmimizi. Şimdi nur-u îman ile o düşm
anlara kar
ŞI
bir rûkn-ü metînimiz

İstinadî noktamız, hem himayetkârımız def'eder düşmanları. O îman-ı billâhtır ki ziya-i
ruhumuz, hem nur-u hayat
I
m
I
z, hem de ruh-u ruhumuz.

İşte kalbimiz rahat, düşmanları aldırılmaz, belki düşman tanımaz. Evvelki yolumuzda, vakta
vicdana girdik; i şittik ondan binlerle
feryad u fîzar ve âvâz.

Ondan belâya düştük. Zira âmâl, arzular, istidad ve hissiyat; daim ebedi ister. Onun yolunu
bilmezdik, bizden yol bilmemezlik, onda fizâr ve niyaz.

Fakat elhamdülillâh, şimdi gelişimizde bulduk nokta-i istimdad, ki daim hayat verir o istidad,
âmâle; tâ ebed-ül-âbâda onlar ı eder pervaz.

Onlara yol gösterir, o noktadan istidad hem istimdad ediyor, hem âb-ı hayatı içer, hem
kemâline ko şuyor;
o nokta-i istimdad, o
ş
evk-engîz remz ü nâz.

İkinci kutb-u îman ki: Tasdik-i haşirdir, saadet-i ebedî; o sadefin cevheri îman, bürhanı Kur'an.
Vicdan, insanî bir râz.

Şimdi başını kaldır, şu kâinata bir bak, onun ile bir konuş. Evvelki yolumuzda pek müdhiş gör
ünüyordu.
ş
imdi de mütebessim her tarafa gülüyor, nâzenînâne niyâz ve âvâz.

Ahmet Türkan tarafından yazıldı
Cuma, 17 Mayıs 2024 08:39 -

Görmez misin: Gözümüz arı-misal olmuştur; her tarafa uçuyor. Kâinat bostanıdır, her tarafta
çiçekler, her çiçek de veriyor ona bir âb-
I
lezîz.

Hem ünsiyet, teselli, tahabbübü veriyor. O da alır getirir; şehd-i şehadet yapar. Balda bir bal ak
I
t
I
r, o esrar-engiz
Ş
ehbâz.

sh: » (K: 184)

Harekât-ı ecrama, ya nücüm, ya şümusa nazarımız kondukça, ellerine verirler Hâlıkın
hikmetini. Hem mâye-i ibreti, hem cilve-i rahmeti al
I
r ediyor pervaz.

Güya şu Güneş bizlerle konuşuyor: Der: "Ey kardeşlerimiz! Tevahhuşla sıkılmayınız, ehlen
sehlen merhaba, ho
Ş
te
Ş
rif ettiniz. Menzil sizin; ben bir mumdar-
I Ş
ehnâz.

Ben de sizin gibiyim; fakat sâfi isyansız, mutî bir hizmetkârım. O Zât-ı Ehad-i Samed ki mahz-ı
rahmetiyle hizmetinize beni müsahhar-
I

pürnur etmi

ş

.

Benden hararet, ziya; sizden namaz ve niyaz."

Yâhu, bakın Kamer'e! Yıldızlarla denizler herbiri de kendine mahsus birer lisanla: "Ehlen sehlen merhaba!" derler. "Ho ş geldiniz, bizi tanımaz mısınız?"

Sırr-ı teavünle bak, remz-i nizamla dinle. Herbirisi söylüyor: "Biz de birer hizmetkârız, Rahmet-i Zülcelâl'in birer âyinedâr

I

y

I

z; hiç de üzölmeyiniz, bizden s

I

k

I

lmay

I

n

I

z."

Zelzele na'raları, hâdisat sayhaları sizi hiç korkutmasın, vesvese de vermesin. Zira onlar içinde bir zemzeme-i ezkâr, bir demdeme-i tesbîh, velvele-i nâz u niyaz.

Sizi bize gönderen o Zât-ı Zülcelâl, ellerinde tutmuştur bunların dizginlerini. İman gözü okuyor yüzlerinde âyet-i rahmet, herbiri birer âvâz.

Ey mü'min-i kalbi hüşyâr! Şimdi gözlerimiz bir parça dinlensinler, onların bedeline hassas kula

ğı

m

I

z

I

îman

Ahmet Türkan tarafından yazıldı
Cuma, 17 Mayıs 2024 08:39 -

I
n mübarek eline teslim ederiz, dünyaya g
ö
ndeririz. Dinlesin leziz bir sâz.

Evvelki yolumuzda bir mâtem-i umumî, hem vâveylâ-yı mevtî zannolunan o sesler, şimdi
yolumuzda birer nevaz u namaz, birer âvâz u niyaz, birer tesbihe â
ğ
âz.

Dinle, havadaki demdeme, kuşlardaki civcive, yağmurdaki zemzeme, denizdeki gamgama,
raadlardaki rakraka, ta şlardaki taktaka birer
mânidar nevaz...

Terennümat-ı hava, naarat-ı ra'diye, nağamat-ı emvâc, birer zikr-i azâmet. Yağmurun hezecâtı
, ku
ş
lar
I
n seceât
I
birer tesbih-i rahmet, hakikata bir mecaz.

sh: » (K: 185)

Eşyada olan asvat, birer savt-ı vücuddur: Ben de varım derler. O kâinat-ı sâkit, birden söze ba
ş
I
I
yor: "Bizi camid zannetme, ey insan-
I
bo

Ş
bo
ğ
az!."

Tuyurları söylettirir ya bir lezzet-i nimet, ya bir nüzul- rahmet. Ayrı ayrı seslerle, küçük âğâzla
r
rahmeti alk
İş
larlar, nimet üstünde iner,
Ş
kr ile eder pervaz.

Remzen onlar derler: "Ey kâinat kardeşler! Ne güzeldir hâlimiz: Şefkatle perverdeyiz,
Hâlimizden memnunuz. Sivri dimdikleriyle fezaya saç
I
yorlar birer âvâz-
I
pür-nâz.

Güya bütün kâinat ulvî bir musikidir, îman nuru işitir ezkâr ve tesbihleri. Zira hikmet reddeder
tesadüf vücudunu, nizam ise tardeder ittifak-
I
evham-sâz.

Ey yoldaş! Şimdi ş âlem-i misalîden çıkarız, hayalî vehimden ineriz, akıl meydanında
dururuz, mîzana çekeriz, ederiz yollar
I
ber-endaz.

Evvelki elîm yolumuz mağdub ve dâllîn yolu, o yol verir vicdana, tâ en derin yerine hem bir
hiss-i elîmi, hem bir
şedid eleme. Şuur onu gösterir. Şuura zıd olmuş
uz.

Hem kurtulmak için de muztar ve hem muhtacız; ya o teskin edilsin, ya ihsas da olmasın;

Ahmet Türkan tarafından yazıldı
Cuma, 17 Mayıs 2024 08:39 -

yoksa dayanamay

I
z, feryâd u fîzar dinlenmez.

Hüdâ ise şifadır; heva, ibtal-i histir. Bu da teselli ister, bu da tegafül ister, bu da meşgale ister, bu da e
nce ister. Hevesat-
I
sihirbaz.

Tâ vicdanı aldatsın, ruhu tenvim edilsin, tâ elem hissolmasın. Yoksa o elem-i elîm, vicdanı
ihrak eder; fîzara dayan
I
lmaz, elem-i ye's çekilmez.

Demek sırat-ı müstakimden ne kadar uzak düşse, o derece nisbeten şu halet te'sir eder,
vicdan
I bağırıttırır. Her
lezzetin içinde elemi var, birer iz.

Demek heves, heva, eğlence, sefahetten memzuc olan şaşaa-i medenî, bu dalâletten gelen şu
müdhi
Ş
S
I
k
I
nt
I
ya bir yalanc
I
merhem, uyutucu zehir-baz.

sh: » (K: 186)

Ey aziz arkadaşım! İkinci yolumuzda, o nuranî tarîkte bir hâleti hissettik; o hâletle oluyor hayat,
maden-i lezzet. Âlâm, olur lezâiz.

Onunla bunu bildik ki mütefavit derecede, kuvvet-i îman nisbetinde rûha bir hâlet verir. Cesed
ruhla mültezdir, ruh vicdanla mütelezziz.

Bir saadet-i âcile, vicdanda münderiçtir; bir firdevs-i mânevî, kalbinde mündemiçtir. Düşünmek
e de şm
ektir;
ş
uur ise,
ş
iâr-
I
râz.

Şimdi ne kadar kalb ikaz edilirse, vicdan tahrik edilse, ruha ihsas verilse; lezzet ziyade olur,
hem de d öner ateşi nur, şitası yaz.

Vicdanda firdevslerin kapıları açılır, dünya olur bir cennet. İçinde ruhlarımız, eder pervaz u
perdaz, olur şehbaz
u şeh
naz, yelpaz namaz u niyaz.

Ey aziz yoldaşım! Şimdi Allah'a ısmarladık. Gel, berâber bir duâ ederiz, sonra da buluşmak
üzere ayr
I
I
I
r
I
Z...

□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□

(120)

Îcaz ile Beyan İ'câz-ı Kur'ân

Bir zaman rü'yâda gördüm ki: Ağrı Dağı .altındayım. Birden dağ patladı, dağ gibi taşları
âleme da

ğı

tt

I

, sarst

I

cihan

I

.

Füc'eten bir adam yanımda peyda oldu. Dedi ki: Îcaz ile beyan et, icmal ile îcaz et, bildiğin
envâ-

i'câz-

I

Kur'ân

I

!

Daha rü'yâda iken tâbirini düşündüm, dedim: Şuradaki infilâk, beşerde bir inkılâba misal. İnkılâ
bda ise elbet hüdâ-y

I

Furkânî,

Her tarafta yükselip hem de hâkim olacak. İ'câzının beyânı, zamanı da gelecek! O sâile
cevâben dedim: İ'câz-
Kur'ânî,

I

Yedi menabi-i külliyyeden tecelli, hem yedi anasırdan terekküb eder.

sh: » (K: 187)

Birinci Menba': Lâfzın fesâhatından selâset-i lisanı; Nazmın cezâletinden, mâna belâgatından,
mefhumlar

I

n bedaat

I

ndan, mazmunlar

I

n beraat

I

ndan, üslûblar

I

n garâbetinden birden tevellüd eden bârika-i beyân

I

.

Onlarla oldu mümtazic, mîzac-ı i'cazında acib bir nakş-ı beyan, garib bir san'at-ı lisanî. Tekrarı
hiç bir zaman usand

I

rmaz insan

I

.

İkinci Unsur ise: Umur-u kevnîyede gaybî olan esasat, İlâhî hakaikten gaybî olan esrardan,
gaybî-yi âsumanî.

Mâzide kaybolan gaybî olan umurdan, müstakbelde müstetir kalmış olan ahvalden birden
tazammun eden bir ilm-ül guyûb h

I
zan

I

,

Âlem-ül guyûb lisanı, şehadet âlemiyle konuşuyor erkânı, rumuz ile beyanı, hedef nev'-i
insanî, i'caz in bir
lem'a-i nûranî...

Üçüncü Menba' ise: Beş cihetle hârîka bir câmiyyet vardır. Lâfzında, mânasında, ahkâmda,
hem ilminde, makas

I

d

I

n mîzân

I

.

Lâfzı tazammun eder pek vasi' ihtimalât; hem vücuh-u kesire ki, her biri nazar-ı belâgatta
müstahsen, arabiyece sahih, s

I

rr-

I

te

ş

riî lây

I

k görüyor ân

I

.

Mânasında: Meşârib-i evliya, ezvâk-ı ârifîni, mezâhib-i sâlikîn, turuk-u mütekellimîn, menâhic-i
hükema, o i'caz-ı beyanî. Birden ihata etmiş, hem de
tazammun etmi

ş

. Delâletinde vüs'at, mânas

Ahmet Türkan tarafından yazıldı

Cuma, 17 Mayıs 2024 08:39 -

I
nda geni
Ş
lik.
Bu pencere ile baksan, görürsün ne geni
Ş
tir meydan
I
!

Ahkâmdaki istiâb: Şu hârika şeriat ondan olmuş istinbat, saadet-i dâreynin bütün desatirini,
bütün esbab-ı emni.

İçtimaî hayatın bütün revabıtını, vesâil-i terbiye, hakaik-i ahvali birden tazammun etmiş onun
tarz-ı beyan
I
...

İlmindeki istiğrak: Hem ulûm-u kevniye, hem ulûm-u İlâhî, onda meratib-i delâlat, rumuz ile işâr
ât, sûreler surlar
I
nda cem'etmi
Ş
tir cinan
I
.

Makasıd ve gâyâtta: Müvazenet, ittırad, fıtrat desatirine mutabakat, ittihad; tam mûraat etmiş,
h
I
fzeylemi
Ş
mîzan
I
.

sh: » (K: 188)

İşte lâfzın ihâtâsında, mânanın vûs'atında, ilmin istiğrakında, hükmün istîabında, müvazene-i gayatta câmiyet-i pür

Ş
an
I
!..

Dördüncü unsur ise: Her asrın derece-i fehmine, edebî rütbesine, hem her asırdaki tabakata, derece-i istidad, rütbe-i kabiliyet nisbetinde ediyor bir ifaza-i nuranî.

Her asra, her asırdaki her tabakaya kapısı küşade. Güya her demde, her yerde taze nâzil oluyor o Kelâm-ı Rahmanî.

İhtiyarlandıkça zaman, Kur'an da gençleşiyor. Rumuzu hem tavazzuh eder, tabiat ve esbabın perdesini de y

I
rtar o hitab-
I
Yezdanî.

Nur-u tevhidi, her dem her âyetten fışkırır. Şehadet perdesini gayb üstünden kaldırır. Ulviyet-i hitab dikkate davet eder, o nazar-

I
insan
I
.

Ki o lisan-ı gaybdır; şehadet âlemiyle bizzât odur konuşur. Şu unsurdan bu çıkar hârika tazeliğ i bir ihata-i ummanî!

Te'nîs-i ezhan için akl-ı beşere karşı İlâhî tenezzülât. Tenzil'in üslûbunda tenevvü-ü munisliği
r mahbub-u ins ü cân

!

.

Beşinci Menba' ise: Nakil ve hikâyatında, ihbar-ı sadıkada esasî noktalardan hazır müşahid
gibi bir üslûb-u bedi-i pür-maânî

Naklederek, beşeri onunla îkaz eder. Menkulâtı şunlardır: İhbar-ı evvelîni, ahval-i âhirîni,
esrar-ı cehennem ve cinânı.

Hakaik-i gaybiye, hem esrar-ı şehadet, serair-i İlâhî, revabıt-ı kevnîye dair hikâyatıdır hikâyet-i
ayânî

Ki ne vâki reddeylemiş, ne mantık tekzib etmiş. Mantık kabûl etmezse red de bile edemez.
Semavî kitablar ın ki matmah-ı cihanî.

İttifakî noktalarda musaddıkane nakleder. İhtilâfî yerlerinde musahhihane bahseder. Böyle
naklî umûrlar bir "Ümmî"den sudûru hârikâ-i zamanî...

Altıncı Unsur ise: Mutazammın ve müessis olmuş Din-i İslâma. İslâmiyet misline ne mazi
muktedirdir, ne müstakbel muktedir; ara ştırs
an zaman ile mekân

!

!..

Arzımızı senevî, yevmî dairesinde şu hayt-ı semavîdir; tutmuş

Sh:»Kİ:189)

da döndürüyor. Küreye ağır basmış, hem dahi ona binmiş. Bırakmıyor isyanı.

Yedinci Menba' ise: Şu altı menba'dan çıkan envar-ı sitte, birden eder imtizac. Ondan çıkar bir hüsün, bundan gelir bir hads, vas

I
ta-i nurânî.

Şundan çıkan bir zevktir; zevk-i i'caz bilinir, tabirine lisanımız yetişmez. Fikir dahi kasırdır, görünür de tutulmaz o necm-i âsumanî.

Onüç asır müddetle meyl-üt tahaddî varmış Kur'ânın a'dâsında, şevk-i taklid uyanmış Kur'anı n ahbab

I
nda. İ
Ş
te i'caz
I
n bir bürhan
I
...

Şu iki meyl-i şedidle yazılmış meydanda, milyonlarla kütüb-ü arabiye, gelmiştir kütübhane-i vücuda. Onlar ile Tenzîl'i dü

Ş
erse bir mizan
I

Müvazene edilse, değil dâna-i bî-müdânî, hattâ en âmî adam, göz kulakla diyecek: Bunlar ise

Ahmet Türkan tarafından yazıldı
Cuma, 17 Mayıs 2024 08:39 -

insanî, şu ise âsumânî!

Hem de hükmedecek: Şu bunlara benzemez, rütbesinde olamaz. Öyle ise ya umumdan aşağı; bu ise, bilbedahe mâlûm olmu

§
butlan

1.

Öyle ise, umumun fevkindedir. Mazmunları o kadar zamanda, kapı açık, beşere vakfedilmiş;
kendine dâvet etmi

§
ervah ile ezhan

!!

Beşer onda tasarruf, kendine de mâletmiş. Onun mazmunları

ile yine Kur'ana karşı çıkmamış, hiçbir zaman çıkamaz; geçti zaman-ı imtihanı.

Sâir kitablara benzemez, onlara makîs olmaz; zira yirmi sene zarfında müneccemen hâcetlere nisbeten nüzulü; müteferrik mütekat

İ
, bir hikmet-i Rabbanî.

Esbab-ı nüzulü muhtelif, mütebayin. Bir maddede es'ile mütekerrir, mütefavit. Hâdisat-ı ahkâmı müteaddid, mütegâyir. Muhtelif, mütefar

k nüzulünün ezman

Hâlât-ı telâkkisi mütenevvi', mütehalif. Aksam-ı muhatabı müteaddid, mütebaid. Gâyât-ı irşadında mütederric, mütefavit.
Ş
u esaslara müstenid binaî, hem beyanî,

Sh: (K:190)

Cevabî, hem hitabî. Bununla da beraber selaset ve selâmet, tenasüb ve tesanüd, kemalini göstermi ş; işte onun şâhidi: Fenn-i Beyân Maânî.

Kur'anda bir hassa var; başka kelâmda yoktur. Bir kelâmı işitsen, asıl sahib-i kelâmı arkasında görürsün, ya içinde bulursun.
Üslûb: Âyine-i insânî.

Kur'an ise zahiren o nebi muhatabı gösterir. Muhattab sahib-i kelâma perde.

Zira bir Vacib-ül vücud ki, bînefad ve bînihayet hitab ve kelimat-ı Sübhanî.

Lâyuhad muhatabînine ezelden tâ ebede birden tevecücüh etmiş tekellümde ediyor.

Şöyle mahdud kelâmın arkasında ezel-ebed sultanı, yalnız bir lem'a-itecellisi kabildir sıkışması, eğer bütün onu nihayet-i kelimat def'aten dinlemesi.

Daire-i imkanda olsa idi, bir mekanı, yahut bütün muhâtabînî zerrat-ıkâinat suretinde, tek bir kulak olsa idi o ezan-ı cihanı, hem bir nûr-u îmanî, hembir hads-i vicdanî.

Belki kelam-ı bî nihayet arkasında, ya içinde bî nihayet-i celal azameti içinde o haşmet-i Subhanî görürdü timsalini.

Demek tenzilin esalibinde tenevvü', ilâhî tenezzülat, Tecelli esma-isîfâtır ki, kelâmın arkasında görüyor onu bir nazar-ı îmanî.

Her adam diyebilir, şems benim için yakılmış, evim olan dünyada, şuâyinede güneş, bana tebessüm eder, bakıyor o ayn-ı âsumanî

Allah (C.C.), eğer şuuru ona, hem de sözü verse idi, o nazenin-i sema benimle konuşurdu.

Ayine de olurdu vâsita-i beyanî, inhisar-ı zihniyet ona bu hakkı verir, hem dahidiyebilir.

«Rabbim benimle konuşur, kelâmın arkasında görüyorum imanımla bir Rahman-ı Nuranî»

Bütün zîruh, hem de bütün kâinat birden böyle derler. Zira onda tezahümyoktur, inhisar da olamaz, o sermedîdir, lâ

Sh:(K:191)

Ey sâil-i misâlî! Sen ki îcaz istedin, ben de işaret ettim. Eğer tafsîl istersen, haddimin haricinde!.. Sinek seyretmez âsuman

!

.

Zira o kırk enva'-ı i'cazından yalnız bir tekini ki, cezalet-i nazmıdır;

İşârât-ül İ'cazda sıkışmadı tibyanı.

Yüz sahife tefsirim ona kâfi gelmedi. Senin gibi ruhanî ilhamları ziyade. Ben istiyorum senden
tafsil ile beyan ı!

□□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□ □□□□□ □□□□□ □□□□□ □□□□□ □□□□□□□□□□

□□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□ □□□□□□ □□□□□ □□□□□ □□□□□

Kâmilîn insanların zevk-i meâlîsini hoşnud eden bir halet, çocukça bir hevese, sefihçe bir tabiat
sahibine ho ş gelmez,

Onları eğlendirmez. Bu hikmete binaen, bir zevk-i süflî, sefih, hem nefsî ve şehvanî içinde tam
beslenmi ş, zevk-i
ruhîyi bilmez.

Avrupa'dan tereşşuh etmiş şu hâzır edebiyat romanvâri nazarla, Kur'anda olan letâif-i ulviyet,
mezaya-y ı haşmeti göremez, hem tadamaz.

Kendindeki miheki ona ayar edemez. Edebiyatta vardır üç meydan-ı cevelan; onlar içinde
gezer, hâricine ç ıkamaz:

Ya aşkla hüsündür, ya hamâset ve şehâmet, ya tasvir-i hakikat. İşte yabanî edebse hamaset
noktas ında hakperestliği
etmez.

Belki zalim nev-i beşerin gaddarlıklarını alkışlamakla kuvvetperestlik hissini telkin eder. Hüsün
ve a şık noktasında, aşk-ı hakikî bilmez.

Şehvet-engiz bir zevki nefislere de zerkeder. Tasvir-i hakikat maddesinde, kâinata san'at-ı İlahî
suretinde bakmaz,

Bir sıbga-i Rahmanî suretinde göremez. Belki tabiat noktasında tutar, tasvir ediyor, hem ondan
da ç ıkamaz.

Onun için telkini aşk-ı tabiat olur. Maddeperestlik hissini, kalbe de yerleştirir, ondan ucuzca
kendini kurtaramaz.

Yine ondan gelen, dalâletten neş'et eden ruhun ızdırabatına o

Sh:(K:192)

edepsizlenmiş edeb (müsekkîn hem münevvin); hakikî fayda vermez.

Tek bir ilâcı bulmuş, o da romanlarıymış. Kitab gibi bir hayy-ı meyyit, sinema gibi bir
müteharrik emvat! Meyyit hayat
veremez.

Hem tiyatro gibi tenasühvâri, mâzi denilen geniş kabrin hortlakları gibi şu üç nevi romanlarıyla hiç de utanmaz.

Beşerin ağzına yalancı bir dil koymuş, hem insanın yüzüne fâsık bir göz takmış, dünyaya bir
âlûfte fistan
giydirmi
Ş
, hüsn-ü mücerred tan
I
maz.

Güneşi gösterse, sarı saçlı güzel bir aktrisi karie ihtar eder. Zâhiren der: "Sefahet fenadır,
insanlara yak
IŞ
maz."

Netice-i muzırrayı gösterir. Halbuki sefahete öyle müşevvikâne bir tasviri yapar ki, ağız suyu
ak
I
I hâkim kalamaz.

İştihayı kabartır, hevesi tehyic eder, his daha söz dinlemez. Kur'andaki edebse hevayı karıştır
maz.

Hakperestlik hissi, hüsn-ü mücerred aşkı, cernalperestlik zevki, hakikatperestlik şevki verir;
hem de aldatmaz.

Kâinata tabiat cihetinde bakmıyor; belki bir san'at-ı İlâhî, bir sıbga-î Rahmanî noktasında
bahseder, ak
I
llar
I Ş
a
ŞI

rtmaz.

Mârifet-i Sâni'in nurunu telkin eder. Herşeyde âyetini gösterir. Her ikisi rikkatli birer hüznü de veriyor, fakat birbirine benzemez.

Avrupazâde edebse fakd-ül ahabdan, sahipsizlikten neş'et eden gamlı bir hüznü veriyor, ulvî hüznü veremez.

Zira sağır tabiat, hem de bir kör kuvvetten mülhemane aldığı bir hiss-i hüzn-ü gamdâr. Âlemi bir vah göstermez. şetzâr tanır, başka çeşit

O surette gösterir, hem de mahzunu tutar, sahipsiz de olarak yabancılar içinde koyar, hiçbir ümid b ırakmaz.

Kendine verdiği şu hissî heyecanla git gide ilhada kadar gider, ta'tile kadar yol verir, dönmesi mü şkil olur, belki daha dönemez.

Sh:(K:193)

Kur'anın edebi ise: ,öyle bir hüznü verir ki, âşıkane hüzündür, yetîmane değildir. Fırak-ul ahabdan gelir, fakd-ül ahabdan gelmez.

Kâinatta nazarı, kör tabiat yerine şuurlu, hem rahmetli bir san'at-ı İlahî onun medar-ı bahsi, tabiattan bahsetmez.

Kr kuvvetin yerine inayetli, hikmetli bir kudret-i İlahî ona medar-ı beyan. Onun için kâinat, vah
Ş
etzar suret giymez.

Belki muhatab-ı mahzunun nazarında oluyor bir cem'iyet-i ahabab. Her tarafta tecavb, her
canibde tahabbb; ona s ıkıntı vermez.

Her köşede istînas, o cem'iyet içinde mahzunu vaz'ediyor bir hüzn- mştâkâne, bir hiss-i ulvî
verir, gaml ı bir hüznü
vermez.

İkisi birer şevki de verir: O yabani edebin verdiği bir şevk ile nefis düşer heyecana, heves olur
mnbasit; ruha ferah veremez.

Kur'anın şevki ise: Ruh düşer heyecana, şevk-i meâlî verir. İşte bu sırra binaen, Şeriat-ı
Ahmediye (A.S.M) lehviyat
I
istemez.

Bazı âlât-ı lehvi tahrim edip, bir kısmı helâl diye izin verip.. Demek hüzn- Kur'anî veya şevk-i
Tenzilî veren âlet, zarar vermez.

Eğer hüzn- yetimî veya şevk-i nefsanî verse, âlet haramdır. Değişir eşhasa göre, herkes
birbirine benzemez.

* * *

Sh:»(K:194)

Ahmet Türkan tarafından yazıldı
Cuma, 17 Mayıs 2024 08:39 -

Ahmet Türkan tarafından yazıldı
Cuma, 17 Mayıs 2024 08:39 -

ÖZETİ: Bu lahiye, Kastamonu'da bulunan ve 179-200 numaralı olan, Ahmet Türkan tarafından yazılan ve 17 Mayıs 2024 tarihinde saat 08:39'da yazılan bir lahiye.

(Gözetim) Bu lahiye, Kastamonu'da bulunan ve 179-200 numaralı olan, Ahmet Türkan tarafından yazılan ve 17 Mayıs 2024 tarihinde saat 08:39'da yazılan bir lahiye.

Bu lahiye, Kastamonu'da bulunan ve 179-200 numaralı olan, Ahmet Türkan tarafından yazılan ve 17 Mayıs 2024 tarihinde saat 08:39'da yazılan bir lahiye.

Bu lahiye, Kastamonu'da bulunan ve 179-200 numaralı olan, Ahmet Türkan tarafından yazılan ve 17 Mayıs 2024 tarihinde saat 08:39'da yazılan bir lahiye.

Bu lahiye, Kastamonu'da bulunan ve 179-200 numaralı olan, Ahmet Türkan tarafından yazılan ve 17 Mayıs 2024 tarihinde saat 08:39'da yazılan bir lahiye.

Ahmet Türkan tarafından yazıldı
Cuma, 17 Mayıs 2024 08:39 -

ÖZETİ: Bu lahiye, Kastamonu'da bulunan ve 179-200 numaralı olan, Ahmet Türkan tarafından yazılan ve 17 Mayıs 2024 tarihinde saat 08:39'da yazılan bir lahiye. Bu lahiye, Kastamonu'da bulunan ve 179-200 numaralı olan, Ahmet Türkan tarafından yazılan ve 17 Mayıs 2024 tarihinde saat 08:39'da yazılan bir lahiye.

Bu lahiye, Kastamonu'da bulunan ve 179-200 numaralı olan, Ahmet Türkan tarafından yazılan ve 17 Mayıs 2024 tarihinde saat 08:39'da yazılan bir lahiye.

Bu lahiye, Kastamonu'da bulunan ve 179-200 numaralı olan, Ahmet Türkan tarafından yazılan ve 17 Mayıs 2024 tarihinde saat 08:39'da yazılan bir lahiye.

Bu lahiye, Kastamonu'da bulunan ve 179-200 numaralı olan, Ahmet Türkan tarafından yazılan ve 17 Mayıs 2024 tarihinde saat 08:39'da yazılan bir lahiye.

Sh:»(K:195)

Bu lahiye, Kastamonu'da bulunan ve 179-200 numaralı olan, Ahmet Türkan tarafından yazılan ve 17 Mayıs 2024 tarihinde saat 08:39'da yazılan bir lahiye. (39)

Ahmet Türkan tarafından yazıldı
Cuma, 17 Mayıs 2024 08:39 -

Özetle, bu kararın gerekçesi, ...

... . Bu nedenle, ...

.. Bu nedenle, ...

... .

... .

Ahmet Türkan tarafından yazıldı
Cuma, 17 Mayıs 2024 08:39 -

ÖZETİ ÖZETİ ÖZETİ ÖZETİ ÖZETİ ÖZETİ ÖZETİ ÖZETİ ÖZETİ ÖZETİ

(1) ÖZETİ ÖZETİ ÖZETİ ÖZETİ ÖZETİ ÖZETİ ÖZETİ ÖZETİ ÖZETİ ÖZETİ

ÖZETİ ÖZETİ ÖZETİ ÖZETİ ÖZETİ ÖZETİ ÖZETİ ÖZETİ ÖZETİ ÖZETİ (1)

ÖZETİ ÖZETİ ÖZETİ ÖZETİ ÖZETİ ÖZETİ ÖZETİ ÖZETİ ÖZETİ ÖZETİ

Sh:»(K:196)

ÖZETİ ÖZETİ ÖZETİ ÖZETİ ÖZETİ ÖZETİ ÖZETİ ÖZETİ ÖZETİ ÖZETİ

ÖZETİ ÖZETİ ÖZETİ ÖZETİ ÖZETİ ÖZETİ ÖZETİ ÖZETİ ÖZETİ ÖZETİ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَشْكُرَهُ إِلَّا بِحَمْدِهِ الْعَظِيمِ

T'EVHİD'İN İKİ BÜRHAN-I MUAZZAMI VE SÛRE-İ İHLÂS'IN BİR NÜKTE-İ İ'CÂZİYESİ

(122)

Şu kâinat tamamıyla bir bürhan-ı muazzamdır. Lisan-ı gayb, şehadetle müsebbihtir, muvahhiddir. Evet tevhid-i Rahman'la, büyük bir sesle zâkirdir ki,

بُتُّنُ زَرَرَاتِیْ هُجَیْرَاتِیْ

Bütün zerrat-ı hüceyrat, bütün erkân ve a'zası birer lisan-ı zâkirdir; o büyük sesle beraber der ki,

وَاللِّسَانُ یُحَدِّثُ

O dillerde tenevvü' var, o seslerde meratib var. Fakat bir noktada toplar, onun zikri, onun savtı ki,

بُیُوتُ الْعِزِّ وَتَعَالَى

Bu bir insan-ı ekberdir, büyük sesle eder zikri; bütün eczası, zerratı, küçük sesleriyle, o bülend sesle beraber der ki,

□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□

Şu âlem halka-i zikri içinde okuyor aşrı, şu Kur'an maşrık-ı nuru. Bütün zîruh eder fikri ki,

□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□

Bu Furkan-ı Celîlüşşân, o tevhide nâtık bürhan, bütün âyât sâdık lisan. Şuâât-ı bârika-i îman.
Beraber der ki,

□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□

Kulağı ger yapıştırsan, şu Furkan'ın sinesine, derinden tâ derine, sarîhan işitirsin semavî bir
sada der ki,

Sh:»(K:197)

□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□

O sestir gâyeten ulvî, nihayet derece ciddî, hakikî pek samimî, hem nihayet mûnis ve muknî' ve
bürhanla mücehhezdir. Mükerrer der ki,

□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□

Şu bürhan-ı münevverde, cihat-ı sittesi şeffaf ki, üstünde münakkaştır müzehher sikke-i i'caz.
İçinde parl ıyan nûr-u
hidayet der ki,

□□□□□□□□ □□□□□□□□.

Evet, altında nescolmuş mühefhef mantık ve bürhan, sağında akı istintak; mürefref her taraf,
ezhan- ı "Sadakat" der ki,

□□□□□□□□ □□□□□□□□

Yemîn olan şimalinde, eder vicdanı işhad. Emâmında hüsn-ü hayırdır, hedefinde saadettir.
Onun miftah ıdır her dem
ki,

□□□□□□□□ □□□□□□□□

Emam olan verasında ona mesned semavîdir ki, vahy-i mahz-ı Rabbanî. Bu şeş cihet ziyadard
I
r; bürucunda tecellidar ki,

□□□□□□□□ □□□□□□□□

Evet vesvese-i sârik, yâ vehim- şübhe-i târik, ne haddi var ki o mârik, girebilsin bu bârik kasra.
Hem şâ
r
I
k ki, sur sureler

Ahmet Türkan tarafından yazıldı
Cuma, 17 Mayıs 2024 08:39 -

Ş
âhik, her kelime bir melek-i nât
I
k ki,

□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□

O Kur'an-ı Azîmüşşan nasıl bir bahr-ı tevhiddir. Birtek katre, misal için birtek Sure-i İhlas..
fakat k ısa birtek remzi, nihayetsiz
rumuzundan. Bütün enva'- ı şirki
reddeder, hem de yedi enva'-
I
tevhidi eder isbat; üçü menfî, üçü müsbet
Ş
u alt
I
cümlede birden:

Birinci cümle: □□□□ □□□□ karinesiz işarettir. Demek ıtlâk ile tâyindir. O tâyinde taayyün var. Ey

□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□ □□□□

Sh:»(K:198)

Şu tevhid- şuhuda bir işarettir. Hakikat-bîn nazar tevhide müstağrak olursa der ki,

□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□

İkinci cümle:(۱۰۰۰۰۰۰۰ ۱۰۰۰۰۰۰۰۰۰) dir ki, tevhid-i ulûhiyete tasrihtir. Hakikat, hak lisanı der ki,

۱۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰ ۱۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰

Üçüncü cümle:(۱۰۰۰۰۰۰۰۰۰ ۱۰۰۰۰۰۰۰۰)dir. İki cevher-i tevhide sadeftir. Birinci dürrü: Tevhid-i Rububiyet. Evet nizam-ı kevn lisanı der ki,

۱۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰ ۱۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰

İkinci dürrü: Tevhid-i Kayyumiyet. Evet seraser kâinatta, vücud ve hem bekada, müessire ihtiyaç lisan ı der ki,

۱۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰ ۱۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰

Dördüncü: (۱۰۰۰۰۰۰۰ ۱۰۰۰۰)dir. Bir tevhid-i celalî müstetirdir; enva'-ı şirki reddeder, küfrü keser bîi ştibah.

Yâni tegayyür, ya tenasül, ya tecezzi eden elbet; ne Hâlık'tır, ne Kayyum'dur, ne İlah...

Veled fikri, tevellüd küfrünü(۱۰۰۰۰) reddeder, birden keser atar. Şu şirktendir ki, olmuştur beş

er ekserisi gümrah...

Ki İsa (A.S.) ya Üzeyr'in, (A.S) ya melaik, ya ukln tevellüd Şirki meydan alıyor nev-i beşerde
gâh bâ-gâh...

BeŐincisi: □□□□□□ □□□□□□)Bir tevhid-i sermedî iŐareti Şöyledir: Vâcib, kadîm, ezelî olmazsa,
olmaz İlah...

Yâni: Ya mddeten hâdis ise, ya maddeden tevellüd, ya bir asıldan mnfasıl olsa, elbette
olmaz Şu kâinata
penah...

Esbabperestî, ncumperestlik, sanemperestî, tabiatperestlik Őirkin birer nev'idir; dalâlette birer
çâh...

Altıncı: □□□□□□ □□□□□□)Bir tevhid-i câmi'dir. Ne zâtında nazîri, ne

Sh:»(K:199)

ef'alinde Őiriki, ne sıfâtında Őebîhi □□□□ lafzına nazargâh...

Şu altı cümle manen birbirine netice, hem birbirinin bürhanı, mselseldir berahin, mrettebdir
netâic Şu surede karargâh...

KASTAMONU LAHİKASI 179-200

Ahmet Türkan tarafından yazıldı
Cuma, 17 Mayıs 2024 08:39 -

Demek şu Sure-i İhlas'ta, kendi mikdar-ı kametinde müselsel, hem müretteb otuz sure münderiç; bu bunlara bahirgâh...

□□□□□□ □□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□

* * *